

PARETS D'ÀGER, SERRAT ALT

ELS FILLS DE SOLIUS I LA LLUNA DE
CENDRA PLATEJADA (MD+) 165m

Primera ascensió a càrrec d'en Carles Cañigueral
l'any 2004.

Recorregut força interessant amb un tercer llarg
especialment bonic. Aprofita la major part del darrer
llarg de la preciosa Ocells de Niló. Bona roca en general,
preveure algun cordino per canviar punts de roca.
Ràpida i recomanable..

Material: 12 cintes i joc de Camalots de #0.4 al #3.

A la dreta de la preciosa Ocells de Niló s'enfila aquesta interessant proposta. Més equipada que la seva veïna però també més difícil, hi descobrim tirades engrescadores, com l'inici de la via o el penúltim llarg, enfilant-se per una placa lleugerament desplomada que demana ser resolutius.

Una via semi-equipada, amb bona roca, ràpida i amb alguna feixa que li treu ambient però no empenta.

- Via: Els Fills de Solius i la Lluna de Cendra Platejada
- Zona: Àger – Serrat Alt
- Dificultat: 6b (MD+)
- Dificultat obligada: 6a
- Llargària: 165 metres
- Grau d'exposició: Mitjà/Baix
- Grau de compromís: Mitjà
- Equipament: Semi-equipada amb alguna expansió, ponts de roca i claus
- Material: 12 cintes i joc de Camalots del #0.4 al #3. Recomanable navalla i cordinos per substituir algun pont de roca ronyós
- Orientació: Sud
- Valoració: ***

Aproximació:

Entrant a Àger prenem una carretera a mà esquerra que passa pel costat del cementiri (Direcció Colobor). La seguim uns quilòmetres fins que trobem una pista de terra a mà dreta que va al refugi de Colobor. La prenem i al cap de poc trobem un trencall; hem de prendre el que NO va al refugi (esquerra). Seguim la pista, passem el sector central, al cap d'una estona passarem pel costat d'un gran bloc, aproximadament un quilòmetre després trobarem una canal tartera tot just davant de la paret. Aparquem i continuem canal amunt fins a peu de via.

La via:

Via força interessant en conjunt, bastant equipada i amb força possibilitats d'auto-protecció. Hem empalmat la segona i la tercera tirada quedant un llarg de 55 metres. Hi destaca la tercera tirada (quarta original) com la més sorprenent, una placa que demana certa pila, amb un pas desplomat a l'inici i una continuació per terreny vertical assegurat amb ponts de roca raquítics (hem substituït el darrer). L'últim llarg, que va a buscar la sortida dels Ocells de Niló tampoc desmereix. En definitiva, una via més interessant del que pugui semblar a priori i prou ràpida.

Descens:

Des del final de la via anem a buscar el cim de la cinglera i marxem en direcció oest, resseguint els espadats fins que trobem unes fites que ens marquen el camí de descens primer per unes feixes i més endavant per un bosc de pi fins a la pista de terra.